

УДК 658.15(100+477)

Воронко О. С.,

oksanavoronko@i.ua, ORCID ID: 0000-0002-8235-611X,

Researcher ID: F-8553-2019,

к.е.н., доц., доцент кафедри економіки, Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів

Воронко Н. Р.,

магістр, Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів

Петрук Я. В.,

магістр, Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів

ЗАРУБІЖНИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ

Анотація. Оборотні активи формують матеріальну та фінансову основу поточної діяльності, визначають рівень ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості суб'єктів господарювання. Неefективне управління оборотними активами проявляється у надмірному нагромадженні запасів, зростанні простроченої дебіторської заборгованості, уповільненні оборотності капіталу, що негативно впливає на фінансові результати діяльності підприємства та підвищує потребу в додатковому фінансуванні. Водночас недостатній рівень оборотних активів може спричинити порушення виробничого процесу, зниження обсягів реалізації та втрату конкурентних позицій на ринку. У статті узагальнено теоретичні підходи й практичні інструменти управління оборотними активами (запаси, дебіторська заборгованість, грошові кошти та інші поточні активи), а також порівняно зарубіжний і вітчизняний (український) досвід організації такого управління. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю підвищення ефективності управління оборотними активами підприємств в умовах фінансової нестабільності та обмеженості ресурсів. У процесі дослідження використано методи систематизації та узагальнення, порівняльний аналіз, структурно-логічний підхід і методи фінансового аналізу. Розкрито економічну сутність управління запасами, дебіторською заборгованістю, грошовими коштами та іншими поточними активами. Розкрито роль показників ліквідності та ефективності, зокрема циклу конверсії грошових коштів (Cash Conversion Cycle, CCC), охарактеризовано політики фінансування оборотного капіталу (консервативна, агресивна, узгодження строків), сучасні практики (SCF, факторинг, динамічне дисконтування), цифровізацію та управління ризиками. Визначено особливості застосування сучасних інструментів управління, зокрема Supply Chain Finance, факторингу та динамічного дисконтування, а також вплив цифровізації фінансових процесів. Наукова новизна полягає у систематизації зарубіжного й українського досвіду та обґрунтуванні напрямів адаптації міжнародних практик до умов функціонування вітчизняних підприємств. Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання для оптимізації структури оборотних активів і підвищення фінансової стійкості підприємств. На основі огляду наукових праць і нормативної бази сформульовано рекомендації для українських підприємств.

Ключові слова: оборотні активи, оборотний капітал, ліквідність, дебіторська заборгованість, запаси, грошові кошти, цикл конверсії грошових коштів, фінансова стратегія.

Voronko O. S., oksanavoronko@i.ua, ORCID ID: 0000-0002-8235-611X, ResearcherID: F-8553-2019, Ph.D, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Economics, Lviv University of Trade and Economics, Lviv

Voronko N. R., Master's degree student, Lviv University of Trade and Economics, Lviv

Petruk Ya. V., Master's degree student, Lviv University of Trade and Economics, Lviv

FOREIGN AND DOMESTIC EXPERIENCE IN MANAGING CURRENT ASSETS

Abstract. Current assets form the material and financial basis of current activities, determine the level of liquidity, solvency and financial stability of business entities. Inefficient management of current assets is manifested in excessive accumulation of inventories, growth of overdue receivables, slowing down of capital turnover, which negatively affects the financial results of the enterprise and increases the need for additional financing. At the same time, an insufficient level of current assets can cause disruption of the production process, a decrease in sales volumes and loss of competitive positions in the market. The article generalizes theoretical approaches and practical tools for managing current assets (inventories, accounts receivable, cash, and other current assets), and compares foreign and domestic (Ukrainian) experience in organizing such management. The relevance of the study is обусловед by the need to enhance the efficiency of current asset management in enterprises under conditions of financial instability and limited resources. The research employs methods of systematization and generalization, comparative analysis, a structural-logical approach, and financial analysis techniques. The economic essence of inventory management, accounts receivable management, cash management, and management of other current assets is examined. The role of liquidity and efficiency indicators, in particular the Cash Conversion Cycle (CCC), is revealed. Working capital financing policies (conservative, aggressive, and maturity matching) are characterized, along with modern practices such as Supply Chain Finance (SCF), factoring, dynamic discounting, digitalization, and risk management. The specific features of applying modern management tools, including Supply Chain Finance, factoring, and dynamic discounting, as well as the impact of financial process digitalization, are identified. The scientific novelty lies in the systematization of foreign and Ukrainian experience and the substantiation of directions for adapting international practices to the operating conditions of domestic enterprises. The practical significance of the obtained results consists in the possibility of their use for optimizing the structure of current assets and enhancing the financial stability of enterprises. Based on a review of scientific literature and the regulatory framework, recommendations for Ukrainian enterprises are formulated.

Keywords: current assets, working capital, liquidity, accounts receivable, inventories, cash, cash conversion cycle, financial strategy.

JEL Classification: G31, M21, O57

DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1205-2026-85-35>

Постановка проблеми. В умовах сучасної економічної нестабільності, зростання фінансових ризиків та обмеженості власних і залучених ресурсів ключовим чинником забезпечення безперервної діяльності підприємства є ефективне управління оборотними активами. Саме оборотні активи формують матеріальну та фінансову основу поточної діяльності, визначають рівень ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості суб'єктів господарювання.

Неефективне управління оборотними активами проявляється у надмірному нагромадженні запасів, зростанні простроченої дебіторської заборгованості, уповільненні оборотності капіталу, що негативно впливає на фінансові результати діяльності підприємства та підвищує потребу в додатковому фінансуванні [1]. Водночас недостатній рівень оборотних активів може спричинити порушення виробничого процесу, зниження обсягів реалізації та втрату конкурентних позицій на ринку.

Наукові дослідження свідчать, що оптимізація структури та підвищення ефективності використання оборотних активів є важливою передумовою зростання вартості підприємства та зміцнення його фінансового потенціалу [3]. Проте, незважаючи на наявність значної кількості теоретичних напрацювань, питання управління оборотними активами з урахуванням галузевих особливостей, динамічних змін зовнішнього середовища та спе-

цифіки вітчизняної економіки залишаються недостатньо розробленими.

У зв'язку з цим виникає об'єктивна необхідність подальших наукових досліджень, спрямованих на обґрунтування сучасних підходів і практичних рекомендацій щодо управління оборотними активами підприємств з метою підвищення ефективності їх діяльності та забезпечення сталого розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання управління оборотними активами (оборотним капіталом) у сучасних дослідженнях розглядається у двох взаємопов'язаних площинах: 1) формування та оптимізація структури оборотних активів (запаси, дебіторська заборгованість, грошові кошти); 2) забезпечення фінансової стійкості та результативності діяльності підприємства через прискорення оборотності та зниження потреби у зовнішньому фінансуванні.

У науковій літературі існують різні підходи до трактування поняття «оборотні активи». Відповідно до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», оборотні активи – це грошові кошти та їх еквіваленти, не обмежені у використанні, а також інші активи, що передбачається реалізувати або спожити протягом операційного циклу або дванадцяти місяців з дати балансу [2].

На думку І. О. Бланка, оборотні активи являють собою сукупність майнових цінностей підприємства, які обслуговують його поточну господарську діяльність і повністю переносять свою вартість на готову продукцію протягом одного операційного циклу [3]. Подібної позиції дотримуються також М. Д. Білик та Л. А. Лахтіонова, які акцентують увагу на ролі оборотних активів як основного елемента забезпечення платоспроможності та ліквідності підприємства [4].

У наукових публікаціях Львівського торговельно-економічного університету (ЛТЕУ) акцент зроблено на стратегічному підході до управління оборотним капіталом, обґрунтуванні важливості оборотного капіталу для безперервності операційної діяльності та наголошено на необхідності формування стратегії управління ефективністю його формування й використання в умовах мінливого середовища [2].

Окремий напрям досліджень ЛТЕУ стосується зв'язку оборотного капіталу з вартістю підприємства та взаємозв'язок між оборотним та інтелектуальним капіталом у контексті креації вартості, що розширює традиційний підхід, який зосереджується лише на оборотності й ліквідності [3].

Також у межах ЛТЕУ наголошується на ролі оборотних активів для фінансової стійкості підприємств, а саме оборотні кошти розглянуто як важливий елемент підтримання стійкого фінансового стану, що корелює з підходом «оборотний капітал як буфер ризику» [1].

У міжнародній літературі домінує емпіричний підхід, де управління оборотним капіталом найчастіше вимірюють через cash conversion cycle (ССС) та його компоненти (оборотність запасів, дебіторської й кредиторської заборгованості). Дослідження підтверджують, що політика оборотного капіталу суттєво впливає на ліквідність і прибутковість, але цей зв'язок часто має нелінійний характер [8]. Це означає, що існує не лише «що менше ССС – то краще», а й певний оптимум оборотного капіталу, після якого надмірне скорочення може шкодити операціям.

Попри значні напрацювання, у дослідженнях (зокрема прикладних українських) часто зберігаються такі прогалини:

- недостатня увага до галузевих відмінностей у структурі оборотних активів і нормативів оборотності;
- обмежене застосування моделей, що враховують нелінійність / оптимізацію оборотного капіталу (а не лише описовий аналіз коефіцієнтів);
- потреба у поєднанні фінансових індикаторів (ССС, ліквідність) із управлінськими рішеннями (кредитна політика, управління запасами, умови розрахунків із постачальниками) та ризик-орієнтованим підходом.

Отже, подальші дослідження доцільно спрямовувати на розроблення прикладних механізмів управління оборотними активами з урахуванням галузевих особливостей, пошуку оптимального рівня оборотного капіталу та узгодження політики оборотних активів із цілями фінансової стійкості й зростання вартості підприємства.

Постановка завдання. Метою дослідження є обґрунтування теоретичних положень та розроблення практичних рекомендацій щодо вдосконалення управління оборотними активами підприємства з метою підвищення ефективності його діяльності, забезпечення платоспроможності, ліквідності та фінансової стійкості в умовах мінливого економічного середовища.

Для досягнення поставленої мети у роботі передбачено розв'язання таких завдань:

1. Узагальнити теоретичні підходи до визначення сутності, складу та ролі оборотних активів у системі фінансового менеджменту підприємства.
2. Проаналізувати існуючі методичні підходи до оцінювання ефективності управління оборотними активами та показники їх використання.
3. Дослідити динаміку, структуру та оборотність оборотних активів підприємства на основі фінансової звітності.
4. Оцінити вплив управління оборотними активами на показники ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості підприємства.
5. Виявити проблемні аспекти та резерви підвищення ефективності використання оборотних активів.
6. Обґрунтувати напрями оптимізації структури оборотних активів і прискорення їх оборотності з урахуванням галузевих особливостей.
7. Розробити практичні рекомендації щодо вдосконалення політики управління запасами, дебіторською заборгованістю та грошовими коштами підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Оборотні активи відіграють ключову роль у забезпеченні безперервності операційної діяльності підприємства. Від ефективності управління ними залежить рівень ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості суб'єкта господарювання. В умовах нестабільного економічного середовища, характерного для України, проблема оптимального управління оборотними активами набуває особливої актуальності.

Зарубіжна практика фінансового менеджменту розглядає управління оборотним капіталом як динамічний процес, спрямований на досягнення балансу між ризиком і прибутковістю. Вітчизняний досвід, зі свого боку, формується під впливом обмеженого доступу до фінансових ресурсів, підвищених ризиків неплатежів і логістичних обмежень.

Оборотні активи – це сукупність активів підприємства, які обслуговують його поточну діяльність та повністю споживаються протягом одного операційного циклу. До їх складу належать виробничі запаси, незавершене виробництво, готова продукція, дебіторська заборгованість, грошові кошти та їх еквіваленти.

З позицій фінансового менеджменту оборотні активи розглядаються як інвестиції у короткострокову діяльність підприємства, що мають бути оптимальними за обсягом і структурою. Надмірна концентрація коштів в оборотних активах призводить до зниження рентабельності, тоді як їх нестача – до порушення платоспроможності.

Рис. 1. Цикл управління оборотними активами підприємства

Одним із найбільш поширених у світовій практиці показників ефективності управління оборотними активами є цикл конверсії грошових коштів (Cash Conversion Cycle, CCC). Він відображає період часу, протягом якого грошові кошти підприємства авансовані в оборотні активи.

Цикл управління оборотними активами підприємства відображає послідовність взаємопов'язаних етапів формування, використання та контролю оборотних активів, спрямованих на забезпечення безперервності господарської діяльності та підвищення її ефективності.

До основних етапів циклу управління оборотними активами належать:

1. **Планування потреби в оборотних активах.** Визначення необхідного обсягу оборотних активів з урахуванням масштабів діяльності підприємства, виробничої програми, сезонності та умов ринку.

2. **Формування структури оборотних активів.** Оптимізація співвідношення між запасами, дебіторською заборгованістю та грошовими коштами з метою забезпечення ліквідності та мінімізації фінансових ризиків.

3. **Використання оборотних активів у процесі діяльності.** Залучення оборотних активів у виробничо-збутовий процес, їх трансформація з грошової форми у виробничі запаси, незавершене виробництво, готову продукцію та знову у грошові кошти.

4. **Контроль і аналіз ефективності використання.** Оцінювання показників оборотності, тривалості операційного та фінансового циклів, рівня ліквідності та впливу оборотних активів на фінансові результати.

5. **Коригування управлінських рішень.** Удосконалення політики управління оборотними активами шляхом перегляду норм запасів, умов

розрахунків із контрагентами та механізмів фінансування оборотного капіталу.

Таким чином, цикл управління оборотними активами має безперервний характер і спрямований на досягнення оптимального балансу між платоспроможністю, фінансовою стійкістю та ефективністю діяльності підприємства.

Зменшення тривалості циклу конверсії грошових коштів свідчить про підвищення ліквідності та ефективніше використання фінансових ресурсів підприємства.

У зарубіжній практиці управління оборотними активами ґрунтується на чітко формалізованих фінансових політиках, широкому використанні аналітичних показників та цифрових інструментів. Значна увага приділяється управлінню дебіторською заборгованістю через кредитний скоринг клієнтів, страхування ризиків і факторинг.

Управління запасами здійснюється із застосуванням концепцій Just-in-Time, SOP, а також прогнозування попиту на основі великих масивів даних. Фінансування оборотних активів часто здійснюється з використанням інструментів фінансування ланцюга постачання (Supply Chain Finance).

В Україні управління оборотними активами має більш консервативний характер. Підприємства значну увагу приділяють платіжній дисципліні, формуванню страхових запасів і жорсткому контролю дебіторської заборгованості. Часто використовуються авансові платежі та договірні обмеження щодо відстрочок платежів.

Фінансування оборотних активів здебільшого здійснюється за рахунок короткострокових банківських кредитів, овердрафтів та комерційного кредиту постачальників.

Порівняльний аналіз підходів до управління оборотними активами подано в таблиці 1.

Таблиця 1

Порівняльна характеристика зарубіжного та вітчизняного досвіду управління оборотними активами

Критерій порівняння	Зарубіжний досвід	Вітчизняний досвід
Основна мета	Оптимізація ліквідності та вартості бізнесу	Забезпечення платоспроможності
Ключові показники	CCC, DSO, DIO, DPO	Коефіцієнти ліквідності, оборотність
Дебіторська заборгованість	Кредитний скоринг, факторинг	Аванси, жорсткий контроль
Управління запасами	Just-in-Time, прогнозування	Страхові запаси, ABC/XYZ
Рівень цифровізації	Високий	Середній

Джерело: узагальнено автором

Таблиця 2

Основні показники ефективності управління оборотними активами

Показник	Формула	Економічний зміст
DSO	Дебіторська заборгованість / Виручка \times 365	Період інкасації
DIO	Запаси / Собівартість \times 365	Тривалість зберігання запасів
DPO	Кредиторська заборгованість / Закупівлі \times 365	Строк оплати постачальникам
CCC	DIO + DSO – DPO	Тривалість обороту коштів

Джерело: складено автором на основі наукових джерел

Як видно з таблиці 1, основною метою зарубіжного підходу є оптимізація ліквідності та зростання вартості бізнесу, тоді як у вітчизняній практиці акцент робиться передусім на забезпеченні платоспроможності підприємства. Відповідно, відрізняється й система ключових показників: у зарубіжних компаніях широко застосовуються показники cash conversion cycle (CCC) та його складові (DSO, DIO, DPO), тоді як у вітчизняній практиці домінують традиційні коефіцієнти ліквідності та оборотності.

Суттєві відмінності простежуються й у підходах до управління дебіторською заборгованістю: зарубіжний досвід передбачає використання кредитного скорингу, факторингу та гнучких кредитних інструментів, тоді як вітчизняні підприємства переважно застосовують авансові платежі та жорсткий контроль розрахунків із контрагентами. В управлінні запасами зарубіжні компанії орієнтуються на концепції Just-in-Time та прогнозування попиту, у той час як вітчизняні підприємства частіше формують страхові запаси й використовують методи ABC/XYZ-аналізу.

Крім того, таблиця засвідчує істотну різницю у рівні цифровізації процесів управління оборотними активами: у зарубіжній практиці він є високим, тоді як у вітчизняній – переважно середнім. Загалом наведені порівняльні характеристики свідчать про необхідність адаптації окремих елементів зарубіжного досвіду до умов функціонування вітчизняних підприємств з метою підвищення ефективності управління оборотними активами.

Для оцінювання ефективності управління оборотними активами застосовують систему кількісних показників, наведених у таблиці 2.

У таблиці 2 подано основні показники ефективності управління оборотними активами, їх формули розрахунку та економічний зміст, що дає змогу комплексно оцінити швидкість обороту коштів підприємства та результативність політики управління оборотним капіталом.

Як свідчать наведені дані, показник DSO (Days Sales Outstanding) характеризує середній період інкасації дебіторської заборгованості та відображає ефективність кредитної політики підприємства щодо покупців. Зменшення значення DSO свідчить про прискорення надходження грошових коштів і зниження ризику неплатежів.

Показник DIO (Days Inventory Outstanding) відображає тривалість зберігання запасів та дає змогу оцінити ефективність управління матеріальними ресурсами. Зростання DIO може свідчити про надлишкові запаси або уповільнення реалізації продукції, тоді як його зниження вказує на раціональнішу політику управління запасами.

DPO (Days Payable Outstanding) характеризує середній строк оплати зобов'язань перед постачальниками та відображає особливості взаєморозрахунків підприємства з контрагентами. Збільшення DPO дозволяє підприємству тимчасово залучати додаткові фінансові ресурси, однак потребує зваженого підходу з огляду на можливі втрати ділової репутації.

Узагальнюючим показником є CCC (Cash Conversion Cycle), який визначає загальну тривалість обороту грошових коштів і відображає період, протягом якого фінансові ресурси підприємства авансовані в оборотні активи. Скорочення тривалості CCC свідчить про підвищення ефективності управління оборотними активами та покращення ліквідності підприємства.

Таким чином, показники, наведені в таблиці 2, формують аналітичну основу для оцінювання ефективності управління оборотними активами та прийняття обґрунтованих управлінських рішень у сфері фінансового менеджменту.

Висновки і перспективи подальших досліджень у даному напрямі. Зарубіжний досвід демонструє високу ефективність системного підходу до управління оборотними активами: через CCC, політики, цифрові процеси та інструменти фінансування ланцюга постачання. Емпіричні дослідження

в різних країнах часто підтверджують зв'язок між ефективністю управління оборотним капіталом і прибутковістю, але підкреслюють необхідність балансу між «стисненням» оборотних компонентів і підтриманням операційної стійкості.

Вітчизняний досвід формувався в умовах підвищеної невизначеності й ризиків, тому часто є більш «оборонним»: сильний акцент на платіжній дисципліні, контролі дебіторки та страхових запасів. Водночас найкращі світові практики можуть і мають бути адаптовані до українських реалій – через впровадження КРІ, формалізацію кредитної політики, управління запасами на основі даних і раціональний вибір політики фінансування.

Зарубіжний і вітчизняний досвід управління оборотними активами має як спільні риси, так і суттєві відмінності. Для українських підприємств доцільним є адаптація найкращих світових практик з урахуванням національних особливостей господарювання, рівня ризиків і доступності фінансових ресурсів. Впровадження системи показників оборотності та циклу конверсії грошових коштів сприятиме підвищенню фінансової стійкості підприємств.

ЛІТЕРАТУРА

1. Заярна Н. М., Величко Д. Д., Плис Р. О. Роль оборотних коштів у контексті забезпечення стійкості фінансового стану підприємства. *Підприємництво і торгівля*. 2017. № 21. С. 86-91.
2. Куцик В. І., Хомицький А. І., Кук М. І. Стратегія управління ефективністю формування та використання оборотного капіталу в сучасних умовах. *Вісник ЛТЕУ. Економічні науки*. 2017. № 53. С. 166-171.
3. Куцик В. І., Кук М. І., Петрів І. В. Формування та вплив взаємозв'язку оборотного та інтелектуального капіталу на креацію вартості підприємства. *Вісник ЛТЕУ. Економічні науки*. 2018. № 55. С. 51-55.
4. Demeniuk A. Managing the turnover rate of working capital (working capital turnover) using financial IT products. *International Journal of Latest Engineering and Management Research*. 2023. Vol. 8, No. 10. P. 48-55.
5. Tingbani I., Tauringana V., Damoah I. S., Sha'ven W. B. Working capital management and financial performance of UK listed firms: a contingency approach. *International Journal of Banking, Accounting and Finance*. 2020. Vol. 11, No. 2. P. 173-201. DOI: 10.1504/IJBAAF.2020.106708.
6. Mufti M. A., Awan Z. H., Islam J. Examining the critical role of working capital management and capital structure on financial performance of manufacturing firms. *International Journal of Business and Economic Affairs*. 2023. DOI: 10.24088/IJBEA-2023-830015
7. Ahmad P. M. et al. Analysis of the effect of working capital management on profitability in manufacturing companies in Indonesia. *Jurnal Ekonomi, Manajemen, Akuntansi dan Keuangan*. DOI: 10.53697/emak.v6i2.2312.

8. Patamuan E., Karpriana A. P., Yunita K. The effect of working capital, sales, and cash ratio on profitability. *Jurnal Ilmiah Manajemen Kesatuan*. 2024. Vol. 12, No. 5. P. 1663-1672. DOI: 10.37641/jimkes.v12i5.2776.

9. Saputra A. et al. Capital structure effect on net working capital and asset management to profitability. *Jurnal Ekonomi*. 2024. Vol. 29, No. 1. P. 147-164. DOI: 10.24912/je.v29i1.2095

REFERENCES

1. Zaiarna, N. M., Velychko, D. D. and Plys, R. O. (2017), Rol oborotnykh koshtiv u konteksti zabezpechennia stiiokosti finansovoho stanu pidpriemstva, *Pidpriemnytstvo i torhivlia*, 2017, № 21, s. 86-91.
2. Kutsyk, V. I., Khomytskyi, A. I. and Kuk, M. I. (2017), Stratehiia upravlinnia efektyvnistiu formuvannia ta vykorystannia oborotnoho kapitalu v suchasnykh umovakh, *Visnyk LTEU. Ekonomichni nauky*, № 53, s. 166-171.
3. Kutsyk, V. I., Kuk, M. I. and Petriv, I. V. (2018), Formuvannia ta vplyv vzaiemozviazku oborotnoho ta intelektualnoho kapitalu na kreatsiiu vartosti pidpriemstva, *Visnyk LTEU. Ekonomichni nauky*, № 55, s. 51-55.
4. Demeniuk, A. (2023), Managing the turnover rate of working capital (working capital turnover) using financial IT products, *International Journal of Latest Engineering and Management Research*, Vol. 8, No. 10, P. 48-55.
5. Tingbani, I., Tauringana, V., Damoah, I. S. and Sha'ven, W. B. (2020), Working capital management and financial performance of UK listed firms: a contingency approach, *International Journal of Banking, Accounting and Finance*, Vol. 11, No. 2, P. 173-201, DOI: 10.1504/IJBAAF.2020.106708.
6. Mufti, M. A., Awan, Z. H. and Islam, J. (2023), Examining the critical role of working capital management and capital structure on financial performance of manufacturing firms, *International Journal of Business and Economic Affairs*, DOI: 10.24088/IJBEA-2023-830015
7. Ahmad, P. M. et al. Analysis of the effect of working capital management on profitability in manufacturing companies in Indonesia, *Jurnal Ekonomi, Manajemen, Akuntansi dan Keuangan*, DOI: 10.53697/emak.v6i2.2312.
8. Patamuan, E., Karpriana, A. P. and Yunita, K. (2024), The effect of working capital, sales, and cash ratio on profitability, *Jurnal Ilmiah Manajemen Kesatuan*, Vol. 12, No. 5, P. 1663-1672, DOI: 10.37641/jimkes.v12i5.2776.
9. Saputra, A. et al. (2024), Capital structure effect on net working capital and asset management to profitability, *Jurnal Ekonomi*, Vol. 29, No. 1, P. 147-164, DOI: 10.24912/je.v29i1.2095

Стаття надійшла: 04.02.2026

Стаття прийнята: 24.02.2026

Стаття опублікована: 17.03.2026